

Sygn. akt VII Ka 1195/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Chudy

Sędziowie SSO Danuta Hryniewicz

SSO Anna Górczyńska (spr.)

Protokolant st.sekr.sądowy Jolanta Jankowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marka Waśniewskiego

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2014r.

sprawy **B. K.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 279§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 18 września 2013r. sygn. akt VII K 773/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Olsztynie przekazuje

UZASADNIENIE

B. K. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 25 stycznia 2013 r. w O. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami dokonał włamania do mieszkania nr (...) w ten sposób, że po uprzednim otwarciu zamka w drzwiach oryginalnym kluczem dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia laptopa m-ki A. o nr (...), telefonu komórkowego m-ki M. o nr (...) i męskiej bluzy na łączną sumę strat 1310 zł na szkodę W. B., zaboru laptopa m-ki A. (...) o nr (...) wraz z oprogramowaniem W. (...) P. i myszki bezprzewodowej na łączną sumę strat 1950 zł na szkodę M. S. oraz zaboru laptopa m-ki D., myszki z przewodem, dysku zewnętrznego, telefonu komórkowego m-ki B. C. (...) o nr (...), telefonu komórkowego m-ki N. (...) o nr (...) (...), telefonu komórkowego m-ki N. (...) nr (...), telefonu komórkowego m-ki N. (...) o nr (...), MP3, torby sportowej, podstawki pod laptopa, aparatu fotograficznego m-ki S. (...) wraz z kartą pamięci Micro SD, gry n. wraz z 5 gramami, dwóch pen drive, obudowy od telefonu, pudełka po telefonie z dokumentacją na łączną sumę 4.413 zł na szkodę N. G. tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 18 września 2013 r., sygn. akt VII K 773/13

I. oskarżonego uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. skazał go na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 46 § 1 k.k. nałożył na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz:

a) W. B. kwoty 110 (sto dziesięć) złotych;

b) M. S. kwoty 1950 (jednego tysiąca dziewięciuset pięćdziesięciu) złotych;

c) N. G. kwoty 4.375 (czterech tysięcy trzystu siedemdziesięciu pięciu) złotych;

III. Na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku złożył oskarżony B. K., zaskarżając orzeczenie w całości.

Apelujący wyrokowi zarzucił:

1) na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. błąd w ustaleniach faktycznych, mających wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegający na błędnym przyjęciu, iż oskarżony był uprzednio wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu, na podstawie danych o skazaniach niebyłych, ujawnionych bezprawnie w karcie karnej oskarżonego, pomimo zatarcia skazań z mocy prawa;

2) na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. zarzucił rażąco niewspółmierność wymierzonej kary, wyrażającej się orzeczeniem bezwzględnej kary pozbawienia wolności, wobec oskarżonego, którego rola w przestępstwie, popełnionym we współdziałaniu z innymi osobami była podrzędna i wobec którego orzeczenie kary o charakterze izolacyjnym przekracza stopień winy i społecznej szkodliwości.

W oparciu o powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę wyroku poprzez wymierzenie kary łagodniejszej, korzystając z dobrodziejstwa zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wywiedziona przez oskarżonego pozwala na uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Olsztynie.

Na wstępie należy wskazać, że u podstaw uchylenia zaskarżonego wyroku nie stanęły zarzuty wywiedzione przez apelującego, jednak już samo zaskarżenie wyroku Sądu Rejonowego na korzyść oskarżonego uprawniło Sąd odwoławczy do dokonania analizy prawidłowości wydanego wyroku.

Istota uchybień dokonanych przez Sąd Rejonowy w Olsztynie sprowadza się do sprzeczności pomiędzy częścią dyspozytywną wyroku a jego uzasadnieniem.

Zauważyć należy, że B. K. został oskarżony o popełnienie czynu z art. 279 § 1 k.k. (kradzież z włamaniem) i za taki też czyn Sąd I instancji go skazał i wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Tymczasem treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazuje, że o ile Sąd I instancji poczynił ustalenia w zakresie dokonania przestępstwa kradzieży z włamaniem, to jednak Sąd ten dokonując rozważań w treści uzasadnienia, przypisał oskarżonemu popełnienie czynu zakwalifikowanego z art. 278 § 1 k.k.

Nadmienić należy, że treść wyroku jak również jego uzasadnienie należy traktować, jako całość, a gdy nie ma pomiędzy nimi rzeczywistych sprzeczności to należy w granicach racjonalności dążyć do odtworzenia rzeczywistego stanowiska sądu orzekającego. Rozbieżność między prawidłowo opisanym zachowaniem oskarżonego, a wyrażoną w wyroku oceną prawną tego zachowania należy do samej istoty podstawowej przyczyny odwoławczej, jaką jest obraza prawa materialnego i może oddziaływać w sposób znaczący na sytuację oskarżonego. To uzasadnienie wyroku, ma wskazywać na to, jakie przepisy prawa zostały zastosowane, jak został dokonany proces ich wykładni oraz, i w jaki sposób, wpłynęły one na sposób rozstrzygnięcia sprawy.

W niniejszej jednak sprawie same rozbieżności, co do opisu czynu oraz kwalifikacji przyjętej w treści motywacyjnej samego uzasadnienia dają podstawę do wydania wyroku kasatoryjnego.

A zatem przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd winien, mając na uwadze materiał dowodowy zebrany w niniejszej sprawie, dokonać prawidłowego opisu czynu oraz prawidłowej kwalifikacji podstawy prawnej wyroku, bacząc by znalazły one swoje odzwierciedlenie w treści uzasadnienia, zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 424 k.p.k.

W związku z tym, iż zaskarżony wyrok ze względu na powyższe uchybienie podlega uchyleniu należy zwrócić uwagę również na orzeczonego przez Sąd I instancji środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k.

Wskazać należy, że w warunkach określonych w art.46 § 1 k.k. Sąd zobowiązany jest orzec obowiązek naprawienia szkody, jeżeli szkoda wynikająca z przestępstwa została określona oraz udowodniona. Sąd stosując treść wskazanego powyżej artykułu winien mieć na uwadze interes pokrzywdzonych. Nie ulega wątpliwości, że przepis ten pozwala na orzeczenie obowiązku naprawienia szkody „w całości lub w części” a więc w istocie uznaniowo. A więc obowiązek naprawienia szkody może zostać orzeczonego w postaci solidarnego zobowiązania współsprawców do naprawienia wyrządzonej przez nich szkody, do obowiązku naprawienia szkody w częściach (równych lub stosunkowo) czy też w całości, albowiem orzeczeniu obowiązku naprawienia szkody w całości nie sprzeciwia się zasada indywidualizacji środka karnego w sytuacji popełniania czynu wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami. Wysokość zasądzzonego obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych powinna zostać określona według wartości nieodzyskanych przedmiotów.

Dodatkowo zauważyć należy również, że przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji winien mieć na uwadze treść wyroku z dnia 3 października 2013 r. wydanego przez Sąd Rejonowy w O., VII Wydział Karny w sprawie (...) zapadłemu przeciwko D. K. i Ł. B. /B./ w zakresie w jakim Sąd ten na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądził wobec oskarżanych środek karny w postaci obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody w wysokości przypadających na nich części, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych.

Ostatecznie również przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji powinien określić wymiar i rodzaj kary, a przy tym powinien mieć na uwadze okoliczności podnoszone przez skarżącego odnoszące się do niewspółmierności orzeczonej kary pozbawienia wolności. Sąd I instancji winien mieć również na uwadze okoliczności wpływające na wymiar kary, bacząc jednocześnie, aby wymierzona oskarżonemu kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionego czynu zgodnie z treścią art. 53 k.k

Powyższe uchybienie w zakresie sprzeczności wyroku z treścią uzasadnienia Sądu meriti spowodowało konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji (art. 437 § 1 i § 2 k.p.k.). Wskazania co do dalszego postępowania wynikają wprost z powodów, które legły u podstaw wydanego orzeczenia kasatoryjnego.